

Один заможний господар
Надумався Вовків злякати.
"Що,— каже,— той вівчар
Собак дві сотні назбирати!"
Здається б, і гаразд було:
Вовки полохатъ перестали,-
Так друге лихо піросло:
Свої Собаки шкодить стали.
Аж жаль бере, як розказать:
З Овечок перше вовну драли,
А далі м'яса забажали
Та й ну щодня Овець качать.
До осені звели отару...
Зосталось, може, з пару,
Та й тих упорали під темну ніч,
Щоб більше не кортіло.

На се коротка річ:
Дурний порядок — дурне й діло.
1864-1872.